

ขโมยสุนัขกับโทษทางอาญาที่คาดไม่ถึง

จากเหตุสะเทือนใจคนรักสุนัข กรณีตำรวจสกัดจับรถขนสุนัขที่ขโมยมาไปส่งยังประเทศเพื่อนบ้าน พบสุนัขกว่า 1,000 ตัว ถูกจับขังใส่กรงแออัดจนบางตัวเสียชีวิตหรือได้รับบาดเจ็บพร้อมจับกุมผู้ลักลอบขน การกระทำความผิดดังกล่าวมีความผิดดังต่อไปนี้

1. ฐานค้าสัตว์(สุนัข)โดยไม่ได้รับอนุญาตต่อนายทะเบียนจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. 2499
2. ฐานเคลื่อนย้ายสัตว์โดยไม่ได้รับอนุญาตต่อนายทะเบียนจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. 2499
3. ฐานกระทำทารุณสัตว์โดยฝ่าฝืนต่อกฎหมายจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับตามประมวลกฎหมายมาตรา 381
4. ฐานครอบครองสัตว์ไม่จัดการให้สัตว์ได้รับการฉีดวัคซีนจากแพทย์โดยฝ่าฝืนต่อกฎหมายปรับไม่เกินสองร้อยบาทตามพระราชบัญญัติโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ. 2535

ในคดีที่เป็นข่าวข้างต้นศาลก็ได้ตัดสินลงโทษจำคุกจำเลยผู้กระทำความผิดโดยไม่รอการลงโทษจำคุก เพราะเห็นว่า จำเลยบางคนกระทำผิดซ้ำซาก ไม่หลายจำ ไม่เกรงกลัวต่อกฎหมายบ้านเมือง มุ่งหวังประโยชน์ส่วนตนฝ่ายเดียวจึงน่าจะเป็นอุทาหรณ์แก่ผู้คิดจะกระทำการในทำนองเดียวกันนี้อีก

นอกจากโทษตามกฎหมายข้างต้นที่อาจได้รับแล้วโทษตามกฎหมายอื่นที่น่าจะนำมาพิจารณาคือข้อหาลักทรัพย์ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 334 ที่บัญญัติว่า “ ผู้ใดเอาทรัพย์ของผู้อื่น หรือที่ผู้อื่นเป็นเจ้าของรวมอยู่ด้วยไป โดยทุจริต ผู้นั้นกระทำความผิดฐานลักทรัพย์ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 3 ปี และปรับไม่เกินหกพันบาท” แต่หากเป็นการลักทรัพย์ในเวลากลางคืนมีอาวุธหรือร่วมกระทำความผิดตั้งแต่สองคนขึ้นไป ตามมาตรา 335 ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปีและปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

องค์ประกอบในความผิดฐานลักทรัพย์ที่จะต้องพิจารณา คือ

1. สุนัขเป็นทรัพย์หรือไม่ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 137 บัญญัติว่า “ทรัพย์” หมายความว่า วัตถุที่รูปร่าง ซึ่งคำว่าวัตถุนี้มีความหมายกว้างกว่าหมายถึงวัตถุอย่างใดๆที่มีใช้คน หากเป็นวัตถุจับต้องได้ ล้วนมีสภาพเป็นทรัพย์ทั้งสิ้น สุนัขจึงต้องจัดเป็นทรัพย์ด้วย
2. ทรัพย์เช่นนั้นเป็นเจ้าของหรือไม่ถ้าปรากฏข้อเท็จจริงว่าสุนัขของได้เดินเตลิดหนีไปจากบ้านโดยเจ้าของยังคงติดตามค้นหาสุนัขอยู่ เช่นนี้จะถือว่าสุนัขไม่มีเจ้าของยังไม่ได้ เพราะเจ้าของยังค้นหาติดตามอยู่ มิได้มีการสละละทิ้งทรัพย์นั้นไปจากความครอบครองของตนแต่อย่างใด ต้องถือว่าทรัพย์นั้นมีเจ้าของ
3. การ “เอาไป” ซึ่งการเอาไปต้องเป็นการพาทรัพย์นั้นเคลื่อนที่ไป พาไปจนสำเร็จ ความหมายคือต้องมีการแย่งการครอบครองและพาทรัพย์เคลื่อนที่ไปไม่ว่าจะเคลื่อนที่ไปใกล้ไกล แม้ต่อมาผู้ลักเกิดเปลี่ยนใจอยากนำทรัพย์คืนก็ตามถือว่า ได้มีการ เอาไป แล้วทั้งสิ้น ทั้งนี้การเอาทรัพย์ไปนั้นจะต้องเป็นการกระทำที่เป็นการตัดกรรมสิทธิ์ตลอดไปไม่ใช่เอาไปชั่วคราว
4. จะต้องปรากฏว่าเป็นการเอาไป โดยทุจริต หมายความว่า เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มีควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองและผู้อื่น ถ้าได้พาสุนัขนั้นไปเพื่อนำไปฝากเลี้ยงไว้ยังสถานสงเคราะห์สัตว์ ถือว่ายังไม่เจตนาทุจริต แต่ถ้าลักเพื่อนำไปขายแปลได้ว่ามีเจตนาทุจริตแล้ว

ดังนั้นเมื่อวิเคราะห์การกระทำของดังที่ได้กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่าเข้าข่ายกระทำความผิดฐานลักทรัพย์ จึงอาจต้องรับผิดทางอาญาอีกฐานหนึ่งด้วย